

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **R. C., T.**, so sídlom v T., zastúpenej JUDr. Mag. J. Č., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **L., štátny podnik**, so sídlom v B., zastúpenému JUDr. L. M., advokátkou so sídlom v K., **o vydanie nehnuteľností**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 12 C 43/2007, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. mája 2008 sp.zn. 25 Co 46/2008 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre z 30. mája 2008 sp.zn. 25 Co 46/2008 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Zámky uznesením z 20. marca 2008 č.k. 12 C 43/07-366 prerušil konanie o návrhu žalobkyne na vydanie nehnuteľností, vedené pod sp.zn. 12 C 43/2007, až do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 9 C 75/07 a na Okresnom súde v Leviciach pod sp.zn. 9 C 138/06. Prerušenie konania odôvodnil ustanovením § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., v zmysle ktorého pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Uviedol, že v označených konaniach, predmetom ktorých sú reštitučné veci, môže rozhodnutie odvolacieho súdu zjednotiť rozhodovaciu činnosť súdov, a teda rieši sa v nich otázka, ktorá môže mať význam aj pre rozhodnutie v prejednávanej veci.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na odvolanie žalovaného uznesením z 30. mája 2008 sp.zn. 25 Co 46/2008 uznesenie súdu prvého stupňa o prerušení konania zrušil a vec mu

vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že postup súdu prvého stupňa je v rozpore s ustanovením § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pretože rozhodnutia súdov v iných označených veciach sú natoľko individuálne a špecifické, že nemôžu mať vplyv na rozhodnutie o nároku žalobkyne.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietala, že rozhodnutím odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.). Vyčítala odvolaciemu súdu najmä nedostatok riadneho odôvodnenia a nepresvedčivosť jeho rozhodnutia.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané proti právoplatnému uzneseniu odvolacieho súdu oprávnenou osobou (účastníčkou konania) v zákonnej lehote (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O.s.p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd – ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom – z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Existenciu väd konania uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. dovolateľka tvrdila, a to konkrétne vadu uvedenú pod písm. f/.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Vada konania vymedzená v citovanom ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp.zn. I ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil; dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. V spojitosti s § 167 ods. 2 O.s.p. toto ustanovenie primerane platí aj pre odôvodnenie uznesenia súdu. Ústavne konformným výkladom ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. pritom treba dospieť k záveru, že s požiadavkami v ňom uvedenými je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú a napokon i len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia právom predvídaným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadných

riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov a teda sa mu odníma možnosť konať pred súdom.

Podľa názoru dovolacieho súdu bolo takouto vadou postihnuté i konanie pred odvolacím súdom v prejednávanej veci.

Z odôvodnenia dovolaním napadnutého uznesenia je zrejmé, že odvolací súd odôvodnil nesprávnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa o prerušení konania len tým, že rozhodnutia v iných konaniach (do právoplatného skončenia ktorých bolo prerušené konanie v prejednávanej veci) sú natoľko individuálne a špecifické, že nemôžu mať vplyv na rozhodnutie o nároku žalobkyne. Takéto len všeobecné odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu nezodpovedá požiadavke na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Nevyplýva z neho, v čom pokladá odvolací súd súvisiace konania za individuálne a špecifické a teda prečo nie sú konkrétne podľa jeho názoru splnené podmienky na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm.c/ O.s.p., ktorého dôvod spočíva najmä v hospodárnosti konania. Rozhodnutie odvolacieho súdu je tak nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Nepreskúmateľnosť uznesenia odvolacieho súdu, majúca za následok i jeho nepresvedčivosť, je vadou konania, ktorou sa, ako už bolo uvedené, účastníkovi odníma možnosť riadne konať pred súdom. So zreteľom na uvedené dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 3 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. októbra 2008

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová